

Esbjerg 22.09.10

Stor forskel på førtidspensionisters levestandard & træningsmuligheder

Førtidspensionister som har levet hele eller næsten hele deres liv som handicappet og som førtidspensionist, har oftest ikke samme velfærdsmulighed, idet mennesker der senere (nyhandicappet førtidspensionist) i deres liv bliver ramt af f.eks. en arbejdsulykke eller trafikulykke.

Dette er en realitet, idet førstnævnte gruppe som har et livslangt handicap, ikke har mulighed for en erstatning gennem forsikring og andre pensionsfordele.

Nyhandicappede får ofte udbetalt en (forståeligt nok) erstatning på ml. 500.000 kr. & 1 million kr. som godtgørelse. Andre igen får en månedlig erhvervsevnegodtgørelse på flere tusinde skattefrie kroner.

Dette, alt imens vi andre, som ikke har optjent erhversulykkforsikring, idet vi som mangeårig handicappede ganske enkelt ikke har haft samme mulighed, som mange nyhandicappede.

Ovenstående bliver ikke mindre skræmmende af, at gennemsnitslønindtægten i Danmark på ca. 34.000 kr. månedlig; i forhold til typisk førtidspensions bruttoindkomst på 16.000 kr. månedlig.

Gennemsnitsløningerne stiger årligt brutto ca. 16.000 kr. årligt, alt imens vi førtidspensionister stiger blot 4.000 kr. årlig – dels fordi vi handicappede betaler til vores egne aktiviteter gennem satspuljen som det ene;

Dels akkumuleres dette gap årligt. Så skellet ml. lønindkomstgrupperne som vi handicappede sammenligner os med, og vores førtidspension, øges årligt.

At bruge gennemsnitlig indtægt for alle indtægtsgrupper er ikke retfærdig, idet sammenligning ml. handicap og norm-samfundet, er relateret til et arbejdsliv – altså lønindkomstgrupper.

Sammenligning med indkomstgrupper syd for vores land, er irrelevant, idet vi handicappede, som alle andre grupper i samfundet sammenligner os med naboen, og de materielle goder andre har i nærsamfundet.

Set i denne kontekst vil man nu trække en førtidsreform ned over hovedet på folk, som altså godt selv kan tage bestik af situationen, om man er arbejdsduelig. Er der ikke reel anerkendelse i et givent arbejde, på lige fod, ja, så bliver dette til negativ anerkendelse for den handicappede.

Jeg vil f.eks. ikke mere træne min krogede krop i et normalt fitnesscenter; fordi folk ubevidst "kigger", ikke fordi de mener noget bestemt med det...men det er sgu irriterende at blive indirekte udstillingsvindue for "raske". Det ville derfor være dejligt, om man rettede sig efter FN's Handicapkonvention, og lavede reelle fitnesscentre for handicappede og førtidspensionister, fitnesscentre som rummer samme muligheder som de traditionelle fitnesscentre. De små fitnessrum i forbindelse med eksisterende aktivitetscentre for handicappede (herunder sundhedscentre), er helt til grin...handicappede vil da have lige muligheder – nødvendige specialmaskiner plus samme træningsredskaber som i de ordinære fitnesscentre. ETAC (Esbjerg trænings – og aktivitetscenter) er arealmæssigt ikke blevet udvidet i nævneværdig grad, siden etableringen af Kvaglundparken 1 i 1974-75.

Så fedt venligst finanskrisens følger af på finanssektoren selv; vi handicappede vil ikke agere inddirekte syndebukke,(og socialkontor for finanssektoren) for andres fadæse.

Vi har da ret til vores handicap; i et demokratisk funderet samfund.

Med venlig hilsen

Spastiker (fødselsskade), og tidligere eliteatlet

Kim Madsen, Esbjerg